

אריה, יהודה

יהודה, בן רחל ואורי, נולד ביום י"א בתמוז תשי"ב (4.7.1952) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "מעלה" ובבית-הספר התיכון הדתי "מעלה" בירושלים. יהודה היה תלמיד חרוץ ושקדן והרבה לקרוא ספרים מתוך סקרנות ללמוד דברים חדשים ומתוך רצון להרבות דעת. בשעות הפנאי אף השתתף בשיעורי גמרא. נוסף על עניינו בתחום העיוני הקדיש מזמנו לתחום הגופני. הוא הצטיין בספורט וזכה בתעודות הצטיינות על הישגיו במקצועות האתלטיקה. הוא היה פעיל גם בתנועת הצופים והשקיע מרץ רב הדרכת חניכיו בשבט "משואות".

יהודה גויס לצה"ל בסוף-יולי 1970 והוצב לנח"ל. יחד עם חבריו היה בין מקימי גרעין "איתן" שהתיישב ברמת מגשימים. במהלך שירותו עבר קורס צניחה, קורס מדריכי קליעה ולבסוף נשלח לקורס קצינים. אחרי כן הוצב כמדריך בבית-הספר לקצינים וזכה שם להערכת מפקדיו וחניכיו, שראו בו קצין טוב, מדריך מצוין וחבר נאמן. בכל תקופת שירותו בצבא, שימש יהודה דוגמה ומופת בכוח הרצון שלו, במסירותו לחייליו וביידע המקצועי שלו. הוא השקיע מחשבה רבה בגיבוש עקרונות הלימוד ובהקניית החינוך והאימון הצבאי. ביום הראשון למלחמת יום הכיפורים פיקד יהודה על כוח החסימה, שהגנה על רמת-מגשימים. למחרת היום פיקד על נגמ"ש, שיצא לחלץ את לוחמי תל אל-סאקי שבדרום רמת הגולן. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נפגע יהודה ונהרג בקרב היתקלות עם כוח חי"ר ושריון של הסורים, סמוך לתל אל-סאקי. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים ושלושה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן. חבריו בתנועת הצופים בירושלים הוציאו לאור ספר לזכרו בשם "וזאת ליהודה", ובו כלולים דברים על דמותו, שאמרו ההורים, בני-המשפחה וחבריו. הוריו תרמו לזכרו שני ארונות ושני שלטים לבית-כנסת בירושלים.